

ה"ת 6567/07/22 - ראמי שיבלי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ה"ת 6567-07-22 שיבלי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 236605/2022

בפני	כבוד השופט יהונתן שניאור
מבקש	ראמי שיבלי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 28.8.22 במסגרתה הורתי על שחרור רכב המבקש בתנאים המפורטים בהחלטה, דהיינו הפקדת סך של 5,000 ₪ איסור מכירת הרכב או העברתו לאחר עד להכרעה בתיק העיקרי, המצאת ערבות עצמית על סך 10,000 ₪, רישום המגבלות במשרד הרישוי על מנת שלא ניתן יהיה לבצע העברת בעלות ברכב וכן הוצאת פוליסת ביטוח על שם המדינה.
2. במסגרת הבקשה עותר המבקש לביטול תנאי שחרור הרכב.
3. בהחלטתי מצאתי לאזן בין זכותו הקניינית של המבקש לבין זכותה של המדינה לעתור לחילוט הרכב במסגרת גזר הדין לפי סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי באופן שהרכב יוחזר למבקש ואולם בתנאים שלא ימנעו מהמדינה לעתור לחילוטו במסגרת גזר הדין.
4. לטענת המבקש, לאחרונה התגלה לו באקראי נוהל הנחיית מדור תאונות דרכים 9/2005 "חילוט כלי רכב" ובו מפורטים קריטריונים לשקילת חילוט רכב בעבירות שונות.
- לדברי המבקש ולאור הנוהל, לא היה על המדינה לבקש לחלט את הרכב וזאת מאחר והנוהל מתייחס למהירות "קצה" (מעל 195 קמ"ש) וקובע כי בקשת חילוט תוגש רק כאשר בעברו של הנהג 2 עבירות מהירות מסוג הזמנה לדין בשלוש השנים האחרונות עובר לעבירה, ואילו במקרה דנן, על אף שהמהירות המיוחסת למבקש היתה 199 קמ"ש, הרי שבעברו קיימת רק עבירת מהירות אחת, מסוג ברירת משפט, לפני 4 שנים ויותר.
5. כמו כן הוסיף המבקש וטען טענת אפליה, וצירף 5 מקרים בהם לא הוגשה בקשת חילוט, מתוכן ב-2

מקרים בלבד, המהירות מעל מהירות הקצה.

6. המשיבה התנגדה לבקשה. לדבריה, האמור בנוהל אינו מחייב את בית המשפט. מעבר לכך, אין המדובר ברשימה סגורה ועל פי הנוהל עצמו, ניתן לשקול חילוט גם כשאין עבר כאמור בנוהל אלא כשמדובר בנסיבות חמורות נוספות.

7. הנסיבות החמורות במקרה דנן, אליבא דב"כ המשיבה הינן המהירות הגבוהה, עברו הפלילי של המבקש והעובדה שביצע העבירה המיוחסת לו כשבועיים לאחר שחרור ממאסר של שנה וחצי בגין עבירת נשיאה והובלת נשק.

דין והכרעה

8. לאחר ששמעתי טענות הצדדים, אני סבור כי דין הבקשה להידחות.

9. מעבר לעובדה שהמבקש לא הגיש ערר על ההחלטה אשר במסגרתו יכול היה להשיג על תנאי שחרור הרכב כאמור בסעיף 38א' לפקודת סדר הדין הפלילי, גם לגופו של עניין לא מצאתי לשנות מהחלטתי.

10. גם אם נקבל עמדת ב"כ המבקש כי יש לפרש את הנוהל בפרשנות מצמצמת ולפיה לא ניתן לראות בעברו הפלילי של המבקש ובעובדה שהעבירה בוצעה בסמוך לשחרורו ממאסר ארוך כדי נסיבות חמורות על פי הנוהל, עדיין יש לזכור כי המבקש נמדד במהירות של 204 קמ"ש ולאחר הפחתה - 199 קמ"ש, מהירות גבוהה מהמצויין בנוהל.

11. מבלי לקבוע מסמרות בשאלה האם ניתן להגיש בקשה לעיון חוזר בעניין חילוט, שהרי בפקודת סדר הדין הפלילי לא נקבע הליך עיון חוזר כפי שנקבע בסעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים) התשנ"ו-1996, עדיין, יש לזכור כי בהחלטה המקורית נקבע כי הרכב ישוחרר ויוחזר לידי המבקש החלטה עליה כאמור לא השיג המבקש.

12. בנוסף לאמור לעיל, קבלת הבקשה מהווה החלטה סופית בהליך ביניים שהרי מעקרת כבר בשלב זה את יכולת המדינה לעתור לחילוט הרכב בהליך העיקרי ופוגעת באיזון האינטרסים בין זכותה זו לזכותו הקניינית של המבקש.

13. אכן, מוטב לו היתה המשיבה מציגה הנוהל האמור, ואולם אינני סבור כי התוצאה היתה משתנה לאור העובדה שבקשת המבקש לשחרור הרכב התקבלה תוך איזון האינטרסים האמור.

14. אני דוחה את טענת המבקש לענין אפליה. ראשית, לא הועמד בפני מסד נתונים ממנו ניתן ללמוד מהו היקף הבקשות לחילוט אשר הוגשו בתיקי מהירות הקצה. גם עיון ב-5 הדוגמאות שצרף המבקש כתמיכה לטענתו, מלמד כי ב-3 מקרים המהירות המיוחסת היא מתחת ל-195 קמ"ש ולכן על פי אותו נוהל עצמו לא היה מקום להגשת בקשה לחילוט. ברור כי ידי המשטרה מלאות ולא ניתן להגיש בקשות בכל המקרים ואין ללמוד מכך על קיומה של אפליה. וביחוד כאשר המבקש לא הצביע על סיבה לאפלייתו.

15. לאור האמור, ולאחר ששקלתי טענות הצדדים, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט' חשוון תשפ"ג, 03 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.